

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 240

гр. Пловдив, 06.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на шести март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Славка Г. Димитрова

Членове: Силвия Ал. Цанкова
Екатерина Ст. Роглекова

като разгледа докладваното от Славка Г. Димитрова Въззивно частно наказателно дело № 20235300600191 по описа за 2023 година

С определение №1333 от 19.12.2022г., постановено по ЧНД№7219/22г. Пловдивският районен съд – 2 н.с. е прекратил съдебното производство по образуваното ЧНД и е върнал жалбата на М. Т. И. като процесуално недопустимо против постановление от 30.11.2022г. на РП-Пловдив, с което е прекратено наказателното производство по ДП№106/21г. по описа на ОСЛО при ОП-Пловдив, водено за извършено престъпление по чл.319 от НК.

Срещу този съдебен акт е постъпила жалба от М. Т. И., с която се оспорват изводите на съда, че няма качеството на пострадала по смисъла на чл.74 от НПК от престъплението по чл.319 от НК, за което е водено наказателното производство. В жалбата са изложени пространни оплаквания, че в производството по съдебната делба, водено пред гражданския съд, жалбоподателката е била лишена от възможността да защити правата си като съделител, от което е претърпяла преки и непосредствени имуществени вреди. Твърди се, че проведеното разследване не е било проведено пълно и всестранно и съществуват неизяснени факти и обстоятелства, от които могат да бъдат изведени достатъчно данни за друго съставомерно деяние по НК.

Пловдивският окръжен съд, след като се запозна със събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено следното:

С постановление от 30.11.2022г. на Районна прокуратура – Пловдив е прекратено наказателното производство по ДП№106/2021г. по описа на ОСЛО

при ОП-Пловдив, водено за извършено престъпление по чл.319 от НК. Прокурорският акт е бил обжалван от М. Т. И. и с определение №1333 от 19.12.2022г. по ЧНД №7219/22г. Пловдивският районен съд 2 н.с. е приел, че жалбата е процесуално недопустима, тъй като И. няма качеството на пострадала от престъплението по чл.319 от НК и е върнал същата.

Окръжният съд констатира, че районният съд е извършил правилна преценка за процесуалната допустимост на жалбата, с която е бил сезиран да се произнесе, като неправилно е върнал жалбата, вместо да я остави без разглеждане.

Досъдебното производство е образувано и водено за извършено престъпление по чл.319 от НК за това, че на неустановена дата до 22.12.2020г. в гр.Пловдив е скрит чужд документ – Разпореждане от 20.12.2013г., постановено по гр.д.№6657/1996г. по описа на Районен съд – гр.Пловдив, 6-ти гр. състав, с цел да причини вреда на М. Т. И. от с.Черноземен, обл.Пловдив. Наказателното производство е прекратено от прокурора на основание чл.243 ал.1 т.1 вр. чл.24 ал.1 т.1 от НПК.

Лицата, процесуално легитимирани да обжалват постановлението за прекратяване на наказателното производство, съгласно разпоредбата на чл.243 ал.4 от НПК, са обвиняемият, пострадалият или неговите наследници и ощетеното юридическо лице. В настоящия случай наказателното производство е образувано и водено за документно престъпление по чл.319 от НК. Обект на документните престъпления по Глава IX от особената част на наказателния кодекс са обществените отношения свързани със съставянето, ползването и съхраняването на документите. Този вид посегателства накърняват реда и правната сигурност на документирането и подриват обществената функция, която се възлага на документа /ППВС №3 от 23 март 1982г./ Специфичният обект на документните престъпления изключва наличието на пострадал, защото при осъществяване на тези престъпни състави не се накърняват права на отделната личност и/или юридическо лице. Вредите, които придават качеството на пострадал трябва да са в пряка причинноследствена връзка от конкретното престъпление, а не от деянието в широкия смисъл на думата, тъй като причинната връзка между деянието и престъпния резултат е обективен елемент от конкретното престъпление. В състава на чл.319 от НК не са инкриминирани съставомерни вреди, което

препятства възможността на жалбоподателката да се легитимира като пострадал, по смисъла на чл.74 от НПК и да се конституира в един бъдещ съдебен процес като граждански ищец и/или частен обвинител. Всичко това дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че жалбата правилно е приета като процесуално недопустима. В посочения смисъл е и цитираната практика на ВКС в жалбата на И..

Обжалваното определение не нарушава законните интереси и права на жалбоподателката. В конкретния случай тя би могла да атакува постановлението на прокурора по реда на инстанционния контрол регламентиран в чл.200 от НПК, както и по реда на служебния такъв на основание чл.143 от ЗСВ. Постановленията за прекратяване на наказателното производство, по които не съществуват лица с право на жалба по чл.243 ал.4 от НПК могат да бъдат атакувани пред по-горестоящата прокуратура, защото тя има правомощие и служебно да се самосезира за проверка на правилността им. Отделно от това кръгът на лицата, които могат да инициират инстанционния контрол от по-горе стоящата прокуратура не е ограничен, за разлика от изчерпателно посочените лица с право на жалба в разпоредбата на чл.243 ал.4 от НПК.

Неоснователни са и оплакванията, че проведеното разследване не било проведено пълно и всеотнасно и съществуват неизяснени факти и обстоятелства, от които могат да бъдат изведени достатъчно данни за друго съставомерно деяние по НК. Изключително правомощие на прокурора е, по смисъла на чл.127 ал.1 от Конституцията на РБ, да прецени срещу кои лица и за какво престъпление да повдигне обвинение, да ревизира, както фактите на разследваното престъпление, така и правната му квалификация и да прецени дали е извършено първоначално разследваното престъпление и дали има данни по делото и за друго престъпление и за участието на други лица.

По изложените съображения съдът намира, че определението на Пловдивския районен съд, с което е приел, че жалбата е процесуално недопустима се явява правилно. В конкретния случай съдебният акт следва да бъде изменен, тъй като неправилно жалбата е върната на И., а е следвало да бъде оставена без разглеждане, като процесуално недопустима и подадена от лице, което няма качеството на пострадал, респективно няма процесуална легитимация да атакува прокурорския акт по съдебен ред.

С оглед горното и на основание чл.243 ал.8 от НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ИЗМЕНЯ Определение№1333 от 19.12.2022г., постановено по ЧНД№7219/22г. по описа на Пловдивския районен съд – 2 н.с., в частта , в която жалбата на М. Т. И. против Постановление от 30.11.2022г. на прокурор от РП-Пловдив за прекратяване на наказателното производство по ДП№106/2021г. по описа на ОСЛО при ОП-Пловдив е върната, като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСТАВЯ без разглеждане жалбата на М. Т. И. против Постановление от 30.11.2022г. на прокурор от РП-Пловдив за прекратяване на наказателното производство по ДП№106/2021г. по описа на ОСЛО при ОП-Пловдив, водено за извършено престъпление по чл.319 от НК.

ПОТВРЪЖДАВА определението в останалата му част.

Определението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____